

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 23 marca 1949 r. w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń dla produjących w pracy pracowników z tytułu współzawodnictwa pracy.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli podanej w § 4 ust. 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1949 r. w sprawie ulg w podatku od wynagrodzeń dla produjących w pracy pracowników z tytułu współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr A-16, poz. 224) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w poz. 1 po wyrazie „węglowego” dodaje się wyrazy „z wyjątkiem kopalń węgla kamiennego i przedsiębiorstw wymienionych w poz. 23”;

- 2) po poz. 22 dodaje się nową pozycję 23 w brzmieniu: „23. w kopalniach i przedsiębiorstwach górniczych przemysłu węglowego, w których pracownicy są opłacani według zasad obowiązujących w kopalniach węgla kamiennego 1,6”;

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

56

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1954 r.

w sprawie wejścia w życie przepisów o rejestracji i kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów osobowych, stawek i funduszu płac.

Na podstawie § 10 uchwały nr 322 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie rejestracji oraz kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek, funduszu płac i wydatków administracyjno-gospodarczych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 773) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały nr 322 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. w sprawie rejestracji oraz kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek, funduszu płac i wydatków administracyjno-gospodarczych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 773) wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r. w odniesieniu do:

- 1) jednostek gospodarczych państwowych i spółdzielczych utrzymywanych z narzutu na koszty podległych im przedsiębiorstw i zakładów (jednostki budżetowane),
- 2) instytucji społecznych wymienionych w wykazie ustalonym przez Prezesa Rady Ministrów (§ 1 pkt 4 uchwały nr 322 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r.)

w zakresie całości ich etatów osobowych, stawek i funduszu płac, z wyjątkiem § 8 ust. 2 uchwały, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

§ 2. Przewidziana w uchwale nr 322 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1951 r. rejestracja w zakresie określonym w § 1 powinna być dokonana w terminie do dnia 1 maja 1955 r.

§ 3. Zarządzenie nie narusza przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 marca 1952 r. w sprawie wejścia w życie przepisów o rejestracji i kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek i funduszu płac (Monitor Polski Nr A-32, poz. 466).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r., z tym że przedmiotem rejestracji i kontroli są etaty, stawki i fundusz płac od początku 1955 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

57

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 grudnia 1954 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania, zabezpieczania i spłaty pożyczek na indywidualne budownictwo mieszkaniowe.

Na podstawie § 18 uchwały nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793), zwanej dalej „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Pomoc kredytowa dla osób podejmujących budowę w ramach indywidualnego budownictwa mieszkaniowego domów jednorodzinnych, zwanych dalej „doma-

mi", polega na udzielaniu tym osobom, zwanym dalej „pożyczkobiorcami”, długoterminowych pożyczek bankowych według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Przez pożyczkobiorcę należy rozumieć zarówno osobę, która zaciągnęła pożyczkę na budowę domu (§ 1), jak i jej spadkobierców oraz osoby, które w okresie spłacania pożyczki nabyły własność domu w przypadkach przewidzianych odrębnymi przepisami.

2. Przez zainteresowany zakład pracy rozumie się zakład pracy, który zatrudnia pożyczkobiorcę i sprawuje opiekę nad budownictwem przyzakładowym.

3. Właściwość prezydów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych ustala się według miejsca budowy domu.

§ 3. 1. Pomocy kredytowej dla pożyczkobiorców udziela Bank Inwestycyjny, zwany dalej „bankiem”, za pośrednictwem swych oddziałów terenowo właściwych dla miejsca budowy domu.

2. Od wypłaconych kwot kredytu na budowę domu bank pobiera jednorazową prowizję w wysokości 0,5%. Rozliczenie prowizji następuje w okresach kwartalnych.

3. Niezależnie od prowizji bank pobiera oprocentowanie w wysokości 1% w stosunku rocznym. Od zaległych rat pożyczki liczone będą dodatkowo odsetki zwłoki w wysokości 4% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Pomoc kredytowa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego realizowana jest przez bank na podstawie otrzymanych od Ministra Gospodarki Komunalnej — jeśli chodzi o budownictwo powszechne, oraz od zainteresowanych ministrów — jeśli chodzi o budownictwo przyzakładowe, planów rozdziału limitów kredytowych.

2. Plan rozdziału limitów dotyczących budownictwa powszechnego powinien być sporządzony z rozbiorem na poszczególne województwa.

3. Prezydya wojewódzkich rad narodowych, Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi (wydziały gospodarki komunalnej i mieszkaniowej) dostarczają właściwym oddziałom banku plany rozdziału wymienionych w ust. 1 limitów na poszczególne powiaty i miasta (dzielnice). O ewentualnych zmianach w planach rozdziału tych limitów, dokonanych na podstawie przepisów § 24 ust. 2 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 października 1954 r. w sprawie wykonania uchwały nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. o pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-99, poz. 1219) — prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) powinny niezwłocznie zawiadamiać bank.

§ 5. 1. Bank wypłaca pożyczki z zachowaniem warunków określonych w §§ 7 i 8 zarządzenia na podstawie orzeczeń komisji kwalifikacyjnych, powołanych zgodnie z przepisami §§ 24 — 26 uchwały. Orzeczenia te zostaną w odpisie przekazane bankowi za pośrednictwem wydziałów (referatów) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w prezydiach właściwych rad narodowych, zwanych dalej „właściwymi wydziałami”, jeśli chodzi o budownictwo powszechne, bądź za pośrednictwem zainteresowanych zakładów pracy, jeśli chodzi o budownictwo przyzakładowe.

2. Niezależnie od danych przewidzianych w § 13 regulaminów komisji kwalifikacyjnych do spraw indy-

widualnego budownictwa mieszkaniowego powszechnego i przyzakładowego, stanowiących załączniki do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 4 października 1954 r. w sprawie określenia regulaminu komisji kwalifikacyjnych do spraw indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-96, poz. 1096) — orzeczenie komisji kwalifikacyjnej powinno wymieniać:

- 1) wysokość wkładu własnego pożyczkobiorcy oraz osoby jego wniesienia;
- 2) przybliżony całkowity koszt budowy domu bądź jego dokończenia.

§ 6. 1. Pożyczka na budowę domu powinna być wykorzystana całkowicie w ciągu lat 2 od daty orzeczenia komisji kwalifikacyjnej. W tym też terminie powinno nastąpić zakończenie budowy domu.

2. W przypadku niemożności wykorzystania pożyczki na budowę domu z przyczyn uzasadnionych w ciągu okresu wskazanego w ust. 1 — komisja kwalifikacyjna może na wniosek pożyczkobiorcy przedłużyć okres wykorzystania pożyczki o dalszy okres najwyżej 6 miesięcy, licząc od pierwotnego terminu jej wykorzystania.

3. Odpis określonej w ust. 2 decyzji komisji kwalifikacyjnej powinien być przesłany niezwłocznie właściwemu oddziałowi banku.

II. Warunki udzielania pożyczek.

§ 7. 1. Pożyczki udzielane są według zasad i na warunkach określonych w § 15 uchwały.

2. Udzielenie pożyczki jest uzależnione od wykazania się przez pożyczkobiorcę wkładem własnym na budowę domu w formie określonej w § 8 pkt 3 i 4 niniejszego zarządzenia w wysokości wynikającej z przepisu § 15 pkt 2 uchwały, to jest:

- 1) przy budownictwie powszechnym co najmniej 30% ogólnych kosztów budowy,
- 2) przy budownictwie przyzakładowym co najmniej 20% ogólnych kosztów budowy.

3. W wyjątkowych przypadkach przy budownictwie przyzakładowym, gdy pożyczkobiorcami są robotnicy produkcyjni zakładów specjalnie ważnych dla gospodarki narodowej, pożyczki mogą być uruchomione przez Ministra Finansów na wniosek zainteresowanego ministra przy posiadaniu przez pożyczkobiorcę w chwili rozpoczęcia budowy wkładu własnego w wysokości 15% projektowanych kosztów budowy.

4. W przypadku budowy domu w dwóch etapach do obliczenia „całkowitego kosztu budowy” mogą być przyjęte wyłącznie koszty budowy domu danego etapu. Etap pierwszy powinien przewidywać możliwość zamieszkania pożyczkobiorcy w części domu wybudowanej w tym etapie. Przez użyte w § 15 uchwały określenie „ogólny koszt budowy” rozumie się całkowity koszt budowy bądź etapu budowy domu wynikający z zatwierdzonego kosztorysu.

5. Przewidziane w § 15 pkt 3 uchwały przedłużenie okresu spłaty pożyczek na budowę domu wznoszonego w ramach budownictwa przyzakładowego (do lat 20) w przypadkach, gdy pożyczkobiorcami są robotnicy produkcyjni zakładów specjalnie ważnych dla gospodarki narodowej — może nastąpić na wniosek zainteresowanego ministra.

§ 8. Wpłaty na poczet przyznanych przez komisje kwalifikacyjne pożyczek bank uzależni od:

- 1) przedstawienia zaświadczenia właściwego wydziału bądź zainteresowanego zakładu pracy, stwierdzającego posiadanie przez pożyczkobiorcę zaakceptowanej dla danego terenu przez głównego architekta wojewódzkiego (miasta) typowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej (oznaczenie typu, numer, cecha) z zaznaczeniem, że ewentualne odchylenia wynikłe z adaptacji projektu do miejscowych warunków technicznych nie spowodują wzrostu wartości kosztorysowej ustalonej w dokumentacji typowej dla domu o danej kubaturze. W przypadku zamierzonego realizowania budowy w oparciu o inne (nietypowe) projekty techniczne i kosztorysy w zaświadczeniu należy uwidocznic fakt zatwierdzenia tej dokumentacji oraz podać całkowity koszt budowy domu;
- 2) przedstawienia dowodu własności działki budowlanej bądź dowodu odstąpienia jej pożyczkobiorcy w trybie przepisów dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości mienia nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych (Dz. U. Nr 49, poz. 326) (dokumentacja prawna);
- 3) przedłożenia dowodu, że na wniosek pożyczkobiorcy fundusze nagromadzone na cele budowy domu zostały zastrzeżone przez Powszechną Kasę Oszczędności (PKO) na posiadanym przez niego rachunku czekowym PKO lub książeczce oszczędnościowej PKO;
- 4) przedstawienia zaświadczenia właściwego wydziału bądź zainteresowanego zakładu pracy, stwierdzającego równowartość ewentualnie posiadanych materiałów budowlanych lub wartość domu nie wykonanego (materiały, robocizna) albo wartość sporządzonej nietypowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej bądź też wartość wykonanej pracy własnej pożyczkobiorcy i członków jego rodziny;
- 5) złożenia skryptu dłużnego na całą kwotę pożyczki według wzoru ustalonego przez bank. W szczególności skrypt dłużny powinien zawierać postanowienie, że do czasu spłaty pożyczki dom nie może być przedmiotem zbycia, oraz zastrzegać prawa banku, wynikające z przepisu § 11 ust. 3. Autentyczność zamieszczonego na skrypcie dłużnym podpisu pożyczkobiorcy powinna być stwierdzona notarialnie lub przez właściwy bank;
- 6) hipotecznego zabezpieczenia pożyczki, o ile dla nieruchomości (domu) prowadzona jest księga wieczysta — do czasu wydania odmiennych przepisów;
- 7) złożenia dowodu, wydanego przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń, stwierdzającego ubezpieczenie domu w trakcie budowy wraz z materiałami budowlanymi znajdującymi się na placu budowy od ognia i innych zdarzeń losowych, przewidzianych w ogólnych przepisach o ubezpieczeniu, z cesją praw do odszkodowania na rzecz banku do wysokości przyznanej pożyczki;
- 8) przedłożenia dowodu stwierdzającego opłacenie na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń należnych składek na określone w pkt 7 ubezpieczenie za okres 1 roku wraz z zobowiązaniem pożyczkobiorcy do przedstawienia bankowi w następnych latach dowodów opłacenia tych składek — pod rygorem opłacenia składki przez bank w ciężar pożyczki;
- 9) złożenia zobowiązania pożyczkobiorcy do nadeścia bankowi bezzwłocznie po zakończeniu budowy domu

dowodu, wydanego przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń, stwierdzającego zgłoszenie domu do obowiązkowego ubezpieczenia z cesją praw do odszkodowania na rzecz banku (w razie zrezygnowania z budowy domu po zniszczeniu) do wysokości sumy nie spłaconej pożyczki;

- 10) ewentualnego przedstawienia dowodu, wydanego przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń, stwierdzającego ubezpieczenie pożyczkobiorcy na wypadek inwalidztwa lub śmierci do wysokości nie spłaconej pożyczki — o ile ubezpieczenie takie zostanie ustalone odrębnymi przepisami.

§ 9. W przypadkach gdy okaże się, że:

- 1) faktyczny całkowity koszt budowy domu będzie niższy od projektowanego, bank ograniczy odpowiednio kwotę przyznanej pożyczki za powiadomieniem właściwego wydziału bądź zainteresowanego zakładu pracy;
- 2) faktyczny całkowity koszt budowy domu będzie wyższy od projektowanego, bank może na zasadzie decyzji właściwej komisji kwalifikacyjnej zwiększyć odpowiednio kwotę pożyczki pod warunkiem, że pożyczkobiorca uzupełni w związku ze zwiększonymi kosztami budowy własny wkład, stosownie do zasad określonych w § 15 pkt 2 uchwały i § 7 ust. 2 i 3 niniejszego zarządzenia. Zwiększenie to nie może przekraczać 10% pierwotnej wysokości pożyczki i musi mieścić się w ogólnej sumie przyznanego na dany rok ogólnego limitu kredytowego dla danego województwa bądź zainteresowanego zakładu pracy.

§ 10. 1. Wpłaty pożyczek będą dokonywane przez bank w miarę postępu robót budowlanych na podstawie akceptowanych przez pożyczkobiorcę i przedkładanych bankowi rachunków, w szczególności:

- 1) w przypadku wykonywania robót w drodze zlecenia innym osobom wypłaty będą dokonywane przez bank na podstawie polecenia pożyczkobiorcy, opartego na rachunkach dołączonych do polecenia — na rachunek zleceńobiorcy lub dostawcy z zachowaniem obowiązujących w tej mierze przepisów;
- 2) przy wykonywaniu robót systemem gospodarczym wypłaty mogą być dokonywane do rąk pożyczkobiorcy na podstawie przedłożonych bankowi rachunków za materiały i robocizną, wystawionych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Celem ułatwienia bankowi przeprowadzania kontroli postępu robót budowlanych Powszechna Kasa Oszczędności przekaże bankowi na rachunek pożyczkobiorcy całą kwotę zastrzeżoną na cele budowy domu na rachunku czekowym lub książeczce oszczędnościowej (§ 8 pkt 3).

§ 11. 1. W przypadkach gdy stosownie do § 14 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 11 października 1954 r. (§ 4 ust. 3) pożyczkobiorca uzyska skierowanie do składnic materiałowych celem nabycia materiałów budowlanych niezbędnych na pierwsze zagospodarowanie placu budowy, których cena kupna przekracza fundusze własne pożyczkobiorcy (§ 7 ust. 2 i 3) — bank sfinansuje zaliczkowo w ciężar pożyczki wystawione przez te składnice rachunki w części nie znajdującej pokrycia we własnych funduszach pożyczkobiorcy.

2. Finansowanie przez bank w sposób określony w ust. 1 rachunków za materiały budowlane nie może przekraczać:

- 1) 15% pożyczki przyznanej na budowę domu w ramach budownictwa powszechnego;

- 2) 25% pożyczki przyznanej na budowę domu w ramach budownictwa przyzakładowego;
- 3) 30% pożyczki przyznanej na budowę domu na warunkach określonych w § 7 ust. 3 niniejszego zarządzenia.

3. Na materiałach nabytych na budowę domu w granicach kwot wypłaconych przez bank w trybie ust. 1 i 2 bank ustanawia prawo zastawu na okres do czasu zużycia tych materiałów zgodnie z przeznaczeniem.

§ 12. 1. Pożyczkobiorca zobowiązany jest w terminie do dnia 15 następnego miesiąca po upływie kwartału składać do właściwego oddziału banku zaświadczenie właściwego wydziału bądź zainteresowanego zakładu pracy o stanie robót budowlanych.

2. W terminie do dnia 15 następnego miesiąca po miesiącu, w którym zakończono budowę domu, pożyczkobiorca zobowiązany jest do przedłożenia bankowi zaświadczenia określonego w ust. 1 wydziału bądź zakładu pracy o zakończeniu budowy domu. W zaświadczeniu powinien być określony między innymi ostateczny całkowity koszt budowy domu.

3. Wzory zaświadczeń przewidzianych w ust. 1 i 2 zostaną ustalone w odrębnym zarządzeniu, wydanym przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

III. Spłata pożyczek.

§ 13. 1. Spłata pożyczek rozpoczyna się po upływie roku od zaplanowanego w myśl § 6 ust. 1 bądź przedłużonego w myśl § 6 ust. 2 niniejszego zarządzenia terminu wykorzystania pożyczki.

2. Pożyczka spłacana jest w równych ratach kwartalnych w wysokości ustalonej przez bank na podstawie orzeczenia komisji kwalifikacyjnej. Pożyczkobiorcom służy prawo przedterminowej spłaty pożyczki, jak również możliwość spłacania jej w ratach miesięcznych.

3. Z końcem każdego kwartału bank jest zobowiązany zawiadamiać pożyczkobiorców, a w przypadkach budownictwa przyzakładowego również zainteresowane zakłady pracy, o wysokości przypadających w następnym kwartale rat pożyczkowych wraz z odsetkami i innymi należnościami bankowymi.

§ 14. W przypadku gdy dom ulegnie zniszczeniu wskutek ognia lub innego zdarzenia losowego, a pożyczkobiorca wyrazi chęć odbudowy domu przy pomocy odszkodowania należnego z Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, bank może na wniosek pożyczkobiorcy odroczyć przypadające w tym okresie raty pożyczki pod warunkiem, że:

- 1) Państwowy Zakład Ubezpieczeń przekaze bankowi na wniosek pożyczkobiorcy pełną kwotę odszkodowania na cele sfinansowania odbudowy domu pod kontrolą banku;
- 2) termin odroczenia nie będzie przekraczał maksymalnych okresów przewidzianych w § 15 uchwały dla całkowitej spłaty pożyczek.

§ 15. 1. W przypadku gdy pożyczkobiorca nie spłaci w terminie raty pożyczkowej, bank może przystąpić do przymusowego ściągnięcia tej raty wraz z odsetkami i innymi należnościami.

2. Egzekucja należności odbywa się według wyboru banku: bądź w trybie ustalonym w kodeksie postępowania cywilnego, bądź w trybie egzekucji administracyjnej.

3. O podjęciu kroków zmierzających do przymusowego ściągnięcia wypłaconych kwot pożyczki bank powiadamia właściwe prezydium rady narodowej bądź zainteresowany zakład pracy.

IV. Czynności kontrolne banku.

§ 16. Bank sprawuje kontrolę nad przebiegiem budowy domu i wykorzystania pożyczek oraz wkładów własnych pożyczkobiorców. Kontrola bankowa polega w szczególności na:

- 1) sprawdzaniu zgodności warunków udzielania pożyczek z zasadami określonymi w uchwale i przepisach niniejszego zarządzenia, przy czym w razie stwierdzenia rozbieżności bank występuje do właściwej komisji kwalifikacyjnej o odpowiednie sprostowanie orzeczenia;
- 2) sprawdzaniu zgodności nietypowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej z obowiązującymi cennikami i taryfami;
- 3) przestrzeganiu, aby ewentualne zmiany związane z adaptacją projektu do warunków miejscowych nie przekraczały ustalonej w dokumentacji typowej wartości kosztorysowej (§ 8 pkt 1);
- 4) badaniu pod względem merytorycznym i formalnym przedkładanych przez pożyczkobiorcę rachunków, będących podstawą wypłaty pożyczek (§ 10 ust. 1), jako też zaświadczeń dotyczących stanu robót i zakończenia budowy domu (§ 12);
- 5) przestrzeganiu zużycia zgodnie z przeznaczeniem materiałów budowlanych sfinansowanych w trybie § 11 oraz środków pochodzących ze źródeł określonych w § 10 ust. 2 i § 14 pkt 1;
- 6) sprawdzaniu właściwego wykonywania przez zainteresowane zakłady pracy przejętego w drodze umowy nadzoru nad budownictwem mieszkaniowym przyzakładowym (§ 20).

§ 17. W miarę zachodzących potrzeb bank przeprowadza kontrolę na miejscu budowy, przy czym pierwsza kontrola powinna nastąpić najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od daty dokonania pierwszej wypłaty na poczet pożyczki.

§ 18. 1. W przypadku stwierdzenia przez bank, że pożyczkobiorca w ciągu trzech miesięcy od dnia pierwszej wypłaty na poczet przyznanej pożyczki nie podjął budowy domu, jak również w przypadku, gdy nie zakończył budowy domu w terminie określonym w § 6, bank może zaniechać dalszego kredytowania. Odrębne przepisy, wydane przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, określają czynności, przez które należy rozumieć „podjęcie i zakończenie budowy domu”.

2. W przypadku stwierdzenia przez bank, że:

- 1) wypłacona na poczet pożyczki kwota albo też zakupione na budowę domu materiały budowlane pożyczkobiorca wykorzystał na cele nie związane z budową domu, bank wstrzymuje bezzwłocznie kredytowanie;
- 2) materiały budowlane zakupione w trybie przewidzianym w § 11 zostały wykorzystane na cele nie związane z budową domu, bank wystąpi do władz prokuratorских o pociągnięcie pożyczkobiorcy do odpowiedzialności karno-sądowej.

3. W przypadku stwierdzenia przez bank, że wydane przez właściwy wydział bądź zainteresowany zakład pracy zaświadczenia (§ 8 pkt 1 i 4 oraz § 12) nie są zgodne ze stanem faktycznym — bank występuje niezwłocznie

o pociągnięcie do odpowiedzialności karno-sądowej osób winnych wystawienia takiego dokumentu i zależnie od okoliczności wstrzyma dalsze kredytowanie.

4. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 — 3 bank powiadamia o stwierdzonych naruszeniach właściwy wydział bądź zainteresowany zakład pracy, a ponadto rozważy podjęcie (w przypadkach określonych w ust. 1) lub podejmie kroki w celu przymusowego ściągnięcia kwot wypłaconych na poczet pożyczki wraz z odsetkami i innymi należnościami (w przypadkach określonych w ust. 2) lub jej części (w przypadkach określonych w ust. 3).

V. Przepisy szczególne dotyczące finansowania indywidualnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego.

§ 19. W ramach sprawowanej opieki nad indywidualnym budownictwem mieszkaniowym przyzakładowym zainteresowany zakład pracy zobowiązany jest w szczególności:

- 1) prowadzić bieżącą ewidencję pożyczkobiorców i stanów spłaty pożyczek bankowych;
- 2) czuwać nad terminowym spłacaniem przez pożyczkobiorców zapadłych rat pożyczki;
- 3) zawiadamiać bank o wszelkich stwierdzonych zabawianjach w realizacji budowy domów i nieprawidłowościach w wykorzystaniu pożyczek;
- 4) powiadamiać bank niezwłocznie o wszelkich zmianach organizacyjnych mogących powodować zmiany w stosunku pracy między pożyczkobiorcami a zakładem pracy;
- 5) powiadamiać bank i właściwy wydział o przypadkach rozwiązania z pożyczkobiorcami umowy o pracę zarówno na ich własną prośbę, jak i z inicjatywy zakładu pracy.

§ 20. 1. Bank może powierzyć obowiązki związane z zabezpieczeniem pożyczek udzielanych pracownikom zakładu pracy, dokonywaniem wypłat na poczet pożyczek, kontrolą realizacji budowy domów i prawidłowego wykorzystania pożyczek, jako też pobieraniem zapadłych rat pożyczkowych wraz z odsetkami i innymi należnościami bankowymi — poszczególnym zainteresowanym zakładom pracy na podstawie zawartych z nimi umów, których wzór zostanie ustalony przez bank jako załącznik do instrukcji bankowej przewidzianej w § 23.

2. Za wykonywanie obowiązków wynikających z umowy przewidzianej w ust. 1 zainteresowany zakład pracy będzie otrzymywał od banku prowizję w wysokości 0,3% kwot wypłaconych z tytułu pożyczek udzielonych pracownikom danego zakładu pracy. Rozliczenia prowizji między bankiem a zainteresowanymi zakładami pracy następują okresowo w terminach kwartalnych.

3. W przypadku zawarcia umowy przewidzianej w ust. 1 środki przeznaczone na kredytowanie przyzakładowego budownictwa mieszkaniowego bank będzie przelewał na zapotrzebowanie zainteresowanego zakładu pracy — na jego odrębny rachunek w banku finansującym działalność eksploatacyjną, a w odniesieniu do jednostek budżetowych — na rachunek sum na zlecenie, otwarty

zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami; na dobro tych rachunków należy zapisywać również wpłaty pożyczkobiorców, dokonywane tytułem spłaty pożyczek wraz z odsetkami i innymi należnościami.

4. Przelewane na odrębny rachunek środki powierzone zakładowi pracy nie mogą być wykorzystywane przez zakład pracy na inne cele niż wynikające z warunków umowy.

§ 21. 1. Zainteresowane zakłady pracy zobowiązane są przelewać podlegające spłacie raty pożyczek wraz z odsetkami i innymi należnościami bankowymi do banku w wysokości i w terminach ustalonych przez bank.

2. W przypadku niedotrzymania przez zainteresowany zakład pracy warunków spłaty pożyczki, ustalonych stosownie do przepisu ust. 1, bank występuje w ciągu 3 dni po upływie terminu zapłaty raty pożyczkowej do banku finansującego działalność eksploatacyjną zakładu pracy z żądaniem automatycznego przelewu przypadającej należności z rachunku określonego w § 20 ust. 3. W razie braku środków pieniężnych na rachunku wymienionym w § 20 ust. 3 przelew nastąpi z rachunku rozliczeniowego zainteresowanego zakładu pracy z zachowaniem przepisów określających zasady rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej, o ile dany zakład pracy jest prowadzony jako przedsiębiorstwo działające według zasad rozrachunku gospodarczego. Żądanie przelewu nie dotyczy przypadających od poszczególnych pożyczkobiorców należności w przypadkach przewidzianych w §§ 15 i 18, o ile zainteresowany zakład pracy dopełni obowiązków przewidzianego w ust. 3.

3. O stwierdzeniu któregokolwiek z przypadków określonych w §§ 15 i 18 zainteresowany zakład pracy zobowiązany jest powiadomić niezwłocznie właściwy oddział banku.

§ 22. 1. Bank przeprowadza kontrolę wykonywania przez zainteresowane zakłady pracy obowiązków wynikających z zawarcia przewidzianej w § 20 ust. 1 umowy na podstawie sprawozdawczości ustalonej przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego (§ 28 uchwały) oraz na podstawie sprawdzenia na miejscu budowy i w zakładzie pracy.

2. Bank rozwiąże zawartą w myśl § 20 ust. 1 umowę w przypadku stwierdzenia dwukrotnego naruszenia przez zakład pracy warunków umowy.

VI. Przepisy końcowe.

§ 23. Szczegółowe przepisy dotyczące trybu wypłaty, zabezpieczenia, kontroli wykorzystania i spłaty pożyczek na budowę domów określi instrukcja Banku Inwestycyjnego, zatwierdzona przez Ministra Finansów.

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 24 lutego 1954 r.

w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich, uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską.

Na podstawie art. 38 ust. 3 i art. 42 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. Nr 25, poz. 171) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członek załogi morskiego statku handlowego udającego się w podróż międzynarodową pod banderą polską obowiązany jest posiadać książeczkę żeglarską, wydaną przez władze polskie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.